

варварски пришълци, които говорят на езикъ съвсѣмъ чуждъ на Гръцкия, трѣбвало би да се отдадатъ малко на изучаванieto на страннитѣ источники, които сж далечъ отъ да имъ дадатъ поводъ да могатъ такъво нѣщо да мислятъ“. Слѣдъ това Грегоровиусъ, за да разбие съвсѣмъ илюзията на Гръцитѣ за това сродство съ Арбанаситѣ, продължава така: „дълго врѣме прѣди войната за освобождението, сжществували сж твърдѣ неприятелиски отношения между Шкипскитѣ пришълци и останалитѣ жители на Старата Гръция. За това, когато Морискитѣ Арбанаси въ XV вѣкъ сж дигнали онзи великъ бунтъ противъ Гръцкитѣ деспоти, Гръцкия историкъ Франца ги нарича разбойнишки народъ, а тѣхния езикъ варварски“. ¹⁾

III.

Ромйосъ, сжщинско Гръцко народно име, неговото исхвърляние и самоволната му замѣна съ „Елинъ“.

Разбити въ полето на историята, въ полето на етнографията и лингвистиката и принудени поне очи въ очи да признаватъ, че не сж тъкмо пълнокръвни потомци на Темистокла и Перикла, Гръцитѣ, върху всичко това тургатъ завѣса, на която съ крупни и свѣтли слова е написано и името на старитѣ жители на днешното Кралство: Елинъ. Макарь и да не сж могли да исплуватъ по направлението, въ което сж търгвали, че сж по кръвъ стари Елини, тѣ пакъ сж се украсили съ тѣхното име, и парадиратъ съ него прѣдъ свѣта. Ала нищо не е по-лесно, отъ колкото да се докаже това, че Елинъ, нито е, нито може да бжде тѣхно народно име, и че онѣзи, които днесъ се наричатъ съ това име, сж самозванни, защото на никого въ цѣлия цивилизованъ свѣтъ не пада нито на умъ да ги нарѣче Елини.

На всѣкиго, който знае старата Елинска история, ще бжде извѣстно и това, какъ старитѣ Гръци никога и въ никое врѣме не сж имали никакво общо народно име. Тѣ, наистина, сж имали Елада, ала Елада е била само частъ отъ стара Гръция; и тѣ сами никога не сж се наричали Елини. Прочетете всичкитѣ философи, оратори и поети на старата Гръция и вий това име едвамъ само нѣкъдѣ може да срѣщ-

¹⁾ Ferdinand Gregorovius стр. 115—116.